

Mama

– E.Kirişçi · 26 Aralık 2018

Araba posterleriyle duvarları süslenmiş yazıhane buram buram egzoz dumanı kokuyordu. İçeriye iki adam girerken sela duyuldu. Öndeki masaya geçip oturdu. Diğeri ayakta, elini cebine attı. Anahtarlık çıkarıp uzattı. Masadaki yüzünü sokağa çevirmişti. Dikilen şaşırıldı. Endişeliydi. “Abi hayır mı?” Dışarı bakmaya devam ederek “İçim sıkılıyor, daraldım.” Anahtarı masaya bırakıp oturdu. Bir şey söylemek istiyor ancak nasıl söyleyeceğini bilmediği ellerini nereye koyacağını bulamayışından anlaşılıyordu. Cesaretini topladı. “Yanlış anlama abi, ama başın secdeye değse...” derken diğeri yüzünü sokaktan hızla çevirdi. Bakışlarında fırtına öncesi sessizlik vardı. Ayaklandı. “Kalk, kalk. Farza yetişelim.” Kapıya yöneldiklerinde eşikte köpek belirdi. Başını içeri uzattı. Öndeki “Hoşt hoşt,” diye kovaladı.

Cemaat dağılıyordu. “Nasıl biraz rahatladın mı?” Öndeki kapıdan çıkıp durdu. Sağına soluna baktı. Başını eğip kaldırdı. Sanki içinde bir şeyler araştırıyordu. “Aynı sıkıntı, daraltı. Sanki kalbim atmıyor.” Diğeri bir çare daha bulmasına bulmuştu ama çekiniyordu. Mırıldandı. “Akşam sohbet var. Oraya gelsen.” Ayakkabılarını bağlarken duraksadı. Başını yukarı çevirdi. “Kuruyemişçinin üzeri miydi?”

Kuruyemişçi yeri paspaslarken iki adam içeri girdi. Öndeki suratı asık, “Yarım kilo karışık.” Arkadaki usulca kulağına doğru “Durumlar nasıl?” “Kafam şişti ne olsun!” Arkadaki mahcup “Eve geçiyorum. Hafta sonu araba hazır olursa alırım,” deyip ayrıldı. Kuruyemişçi küçük küreğiyle fındıkları sanki bir yandan sayarak kese kâğıdına döküyordu. Tartıya baktı. Kesenin ağzını itinayla büküp zımbalarken kapıdan kasaya doğru seslenildi. “Bize de bir kilo kabuklu fıstık.” İçeri kadınlı erkekli bir grup girdi. Ellerinde şarap poşetleri. Kasaya yanaştılar. Adam fındığı alırken grubun içinde kaldı. Omzuna kol atıldı. “Ooo bizim rentakarcı da buradaymış.” Yanağından makas alındı. Burnunun ucuna sırtan adamın gözleri geldi. “Surat beş karış.” Adam aradan sıyrılmak istedi ama ahtapotun kolları her tarafına dolanmıştı. “Böyle bırakmayız değil mi arkadaşlar,” diye gruba seslendi. Kıkırdamalar, fısıldaşmalar. Kuruyemişçi paraları sayarken grup dükkânın önünde arabalara biniyordu.

Adam yatağa uzanmış gözlerini tavana dikmişti. Sıkıntı dolu derin bir soluk verip doğruldu. Yanında uzanan yarı çıplak kadın kolunu adamına kafasına doğru attı. Eli adamın yüzünden kayıp göğsünde durdu. Yüzü yastığa gömülmüş “Arabacı nereye sabahın köründe.” Adam yataktan kalktı. Yere fırlattığı pantolonunu buldu. Başını sonunu düzeltirken “Kalbim atmıyor, kalbim.” “Kelle paça iyi gelir.”

Çöp kamyonu konteynırın yanında durdu. Çöpçüler atlayıp konteynırı kızaklara yerleştirdiler. Adam elleri cepte soğuktan kaskatı kesilmiş koşar adım yürürken konteynırın kasaya boşalmasını takip ediyordu. Hemen önünde bir sürü köpeğin ortasında yaşlı kadın poşetten avuçladığı mamaları ayakucuna serpiyor köpekler yiyordu. Adam yaklaştıkça dikkat kesildi. Kadın çömeldi. Köpeklerin başını seviyordu. Doyan köpekler kadının omzuna ayaklarını koyuyor kuyruklarını sallıyordu. Adam önlerinden

geçerken kadının keyifli keyifli gülüşü kulaklarında çınladı. Köpekleri geçmişti ki durup arkasına döndü. Kadın, ayaklarını omzuna koyan köpeklere sevgiyle sarılıyordu. Aslan kadar köpekler sanki kuzu olmuşlardı. Adam dalıp gitti. Köpekler adamı fark edince kuyrukları dikildi, ağızları açıldı, dişleri gözüktü. Derinlerden gelen hırlama kalbini korkuyla hoplattı.

Adam yazıhanenin kapısına kap bıraktı. Ağızına kadar mama doldurdu. Yolun karşı kaldırımında uzanmış kendisini izleyen köpeğe baktı. Köpek ona baktı. "Pişt," Köpek başını çevirdi. Adam doğruldu. Elini havaya kaldırdı. Isık çaldı. Köpek burnu yerde göz bebekleri kaşlarına değdi degecek bakış fırlattı. Adam "geçmiş unutulalım" mesajı taşıyan ses tonuyla "Alırım ha!" diye seslenince köpek ayaklandı. Koşa koşa gelip burnunu kaba gömdü. İştahla mamayı yerken adam etrafı kolaçan edip çömeldi. Başını okşadı. Köpek kuyruğunu sallarken adam gülümsüyordu.